Ioana Sarah (IV)

On August 11, 2020

Modul de manifestare al unui om sociabil depinde de felul lui de a se exprima ca și când ar fi manifestarea sublimă a alegerii de a experimenta viața ca într-o oglindă cu două fațete.

Ce fantezii ai scris tu aici...horror. Păi îmi distrăgeai atenția, cum era să îmi folosesc imaginația dacă mă tot suni? Hai, scrie mai departe, acușica ajung acasă. Am scris, dar dacă nu mă anunță facebook-ul atunci când postezi, eu ce să fac? Nu sunt rudă cu ăștia de la facebook. Şi nu am scris pentru tine în mod special. Asta ca să știi. Sunt puțin nervoasă deci, nu voi mai comenta nimic. Am dat like. Sunt ok rândurile. Mulțumesc. Să fii sănătos.

Nu uita că o carte nu se scrie doar din cuvinte, ci uneori chiar din lipsa de prezență a personajului în viața reală a scriitorului.

Râzi aiurea. Sigur, păi tu mă faci să râd. Te gâdil, de razi așa? Da, îmi gâdili sentimentele. Mă abțin să spun mai multe. Nu mai citi mai departe. Vreau să fiu altcineva complet schimbată, diferită, asemenea unui personaj care ar fi influențat opera lui Andersen, care prin natura lui te duce cu gândul la fragilitatea și inocența unui copil. Adică, cum anume vrei să fii? Ce nu-ți place la tine? Îmi place tot la mine. Da, așa multe îți plac la tine...că vrei să te schimbi. Câteodată îmi încerc personalitatea. Mă schimb numai în relație cu altcineva care aș fi putut fi, dar nu mai sunt. Nu pe mine mă încerci, te pui singură în fața oglinzi, altfel nu văd cum de poți vedea pe altcineva în locul tău.

Oglinda îți răspunde: "Arăți Minunat". Hai, glumesc. Ar trebui să încerci în realitate să te vezi cu ochi de scriitor, cred că ți-ar plăcea să fii personajul cel mai iubit dintre pământeni. Ţi-am spus deja. Sunt puțin nervoasă. Vorbesc diferit în asemenea momente, așa că nu lua tot ce spun la propriu. O carte se scrie din imagini ale unei minți care își îmbunătățește veșnic rostirile inițiale, care își joacă singură feste pentru a evita o grozăvie. Este însăși natura unei minți care nu este trează pentru a descoperi ceea ce este adevărat. Cartea mea este natura omului surprins într-o imagine, ca o jucărie fantastică, ce reflectă detaliile unei realități care se schimbă și devine pe neașteptate, dezvăluindu-se numai unui suflet de copil.

Leadership: Felul cum funcționează mintea ta este o sinteză amplă a celor mai reușite explicații ale vieții care au fost propuse în planul unui schimb de idei și informații care sprijină adevărul despre ceea ce urmează să experimentezi ca expresie a unei trăiri adânci?

Mă privesc continuu în oglindă și mă întreb dacă oamenii care iubesc sunt mereu frumoși? Poți scrie acolo asta, în paginile tale, dacă vrei. Poți face orice. Deja nu îmi mai pasă. Poți comenta ce vrei despre atitudinea mea. Deci să scriu sau să nu scriu despre felul tău de a te vedea? Asta e întrebarea. Poate iar mă văd șters din fața ochilor tăi. Poți. Nu, nu te șterg nici din memoria mea chiar dacă mă văd numai pe mine uneori, și uit de tine adesea. O să scriu mâine despre tine, acum nu mai am șansa să pricep multe. Nu îmi folosește la nimic să te șterg, dacă ți-ar fi folosit...ai fi făcut-o? Nu știu. Ţine de stare. Numai la folos se gândesc unii... nimic spiritual?

Se pare că eu sunt oglinda ta, căci îmi împărtășești tot timpul viziunea ta, și nu doar viziunea te apropie de măsura dimensiunii mele ideatice, spirituale, însuflețitoare, ci și faptul că poți fi reflexia mea în orice fac, în orice gândesc, în orice trăiesc, într-o oglindă a timpului care mă determină să-mi placă ceea ce văd în ea.

Bine că nu ești lângă mine acum. Nu...nu te-aș săruta nici dacă te vedeam. Mare noroc ai. Ţi-a plăcut ce ți-am scris la tine pe facebook? Sunt pe drum, mă voi uita mâine la tine. Te chinuiesc cred cu ale mele comentarii. Am citit ceva, dar fugitiv. Stai că citesc acuma mai bine. Da, am citit, îmi amintesc ce-ai scris. Ţi-am spus că ai un dar fain de a dezvolta și a compune idei despre viață, chiar și ideea asta cu matematica, felul cum ai inserat matematica în subiectul meu, asta mi-a plăcut cel mai mult.

Ai un orizont mai vast, nu te limitezi doar la ceva static. Ţi-am spus, și repet. Tu ești perfectă ca și coechipier, la scris. Bineînțeles, nici nu cred că te-ai băga la ceva mai amplu, să scrii un roman sau vreun scenariu de film, dar dacă ai avea susținere și ai avea pe cineva lângă tine, cred că ai scoate chestii super faine. Şi eu cred asta. Să știi că simt multe, și cred că și eu mă pricep la scris. De altfel, pe unde merg, acolo unde sunt mai multe persoane, toți căscă ochii la mine. Arăt și bine, pe deasupra. Deci sunt și frumoasă, și deșteaptă.

Trăirile cele mai adânci ale unui om se constată atunci când el reușește să-și personalizeze starea de spirit în cadrul experienței de a fi diferit, mărturisindu-și deosebirea dintre a fi unic și înțelegerea faptului "de a fi în lume" ca orizont al autenticității.

Asta spun fără modestie. Acesta e adevărul. În sfârșit ai învățat că nu e bine să fii modest, în general. Ori ești bun, ori nu ești. Asta clar. Timpul și oamenii arată adevărul. Să știi că îmi place asta. Oriunde merg nu mă plictisesc. Eram odată la o pensiune. Noi, prietenii, alături de cei ce aveau pensiunea. Şi era printre ei un tip cam de vârsta ta. Începusem niște discuții. Soțul meu a plecat între timp. Noi stăteam la discuție la distanță. A fost amuzant. Ce să zic...era de vârsta mea... Da, cam ca tine. Dar era pus pe discuție. Soția lui cred că se panicase. Era în living. Combinații... Vorbeam de la distanță. Mă refer că nu avea vârsta mea. Îți mai zic ceva? Zi Mai stau 5 min. Nu mai zic. Fugi la nani. Ești obosit. Spune noapte bună, și fugi. Te las. Să nu întrebi mâine cât am stat...

SAT 09:38. Bună dimineața. O zi colorată ! Am citit ce mi-ai scris aseară. Mulțumesc. Şi, ce ai înțeles din ce ți-am trimis? Poți dezvolta puțin? Da. Sunt la sală acuma, am erminat antrenamentul de azi. Fac duș și îți spun după. Poți comenta ce vrei la poezii. Le-am scris pentru tine. Altfel scriu rar. Textul este despre legătura puternică dintre ei. Nu mai poate fi respingere. Este atracție necondiționată. Așa simt cu tine, tu ești aici, nu? De când vorbim nu mă pot supăra pe tine. Bine, am citit. Deși mă supăr degeaba uneori, dar comentez doar la poeziile tale. La ele, la altele nu mă bag. Da ce vrei, păi ieri am comentat. Mai scrie...ca să am la ce să comentez. Sau cum vrei tu să-mi scrii numai atunci când îți este dor de mine. Cu adevărat !

Leadershipul sprijină adevărul despre ceea ce experimentezi într-un dialog care permite asocierea ta spirituală cu o altă persoană, prin compărea a ceea ce simți într-un moment de maximă sinceritate - cu ceea ce simți atunci când ești superconvins că lumea este reflectarea unei atitudini mentale, repetabile din punct de vedere al unei alterități consubstanțiale, neconflictuale.

Ioana Sarah mi-a amintit și de această dată, în aceste rânduri, ca într-o supremă încercare de înțelegere a unui "dincolo de mine", că tot ceea ce mă face să mă simt autentic într-un spațiu al mărturisirilor de sine, este faptul de a mă privi într-o oglindă și de a mă surprinde constant cu noutăți și vești bune.

Cum spunea cineva pe un site web: *"Ne-am înțeles reciproc, s-a stabilit o legătură, ne-am privit ca într-o oglindă, cu adevărat în enigma existențelor noastre."*

Source: https://neculaifantanaru.com/ioana-sarah-IV.html